

efter Fiskernes Ønske. Det er imidlertid muligt, at der yderligere kan rettes lidt derved, og jeg skal da for mit Vedkommende gøre, hvad jeg kan, for at et saa billigt og rimeligt Ønske kunde blive imødekommet.

Det ærede Medlem for Mors (Markvorsen) udtalte i Gaar, at han kunde ønske, at den hele Lov kun var en Ordensregel. Jeg vil sige til det ærede Medlem: Ja, man kunde jo i og for sig mere eller mindre ønske, at vi kunde nøjes med dette, men eftersom Fiskerne, ligesom andre Mennesker, ikke ere saa gode, som de burde være, er det vanskeligt at nøjes dermed. Jeg tror heller ikke, at man har været saa særlig streng med Hensyn til de Ordensregler, som der er Tale om i dette Forslag. Hvad den næste Udtalelse af det ærede Medlem angaar, at han, hvad Aalegaardsspørgsmaalet angaar, kunde ønske at føre Forslaget tilbage til Christian den 5tes Danske Lov, ja, saa har den højtærede Landbrugsminister svaret herpaa. Det kan ikke nytte at tage Sagen paa denne Maade, thi gøre vi det, bliver Resultatet, at vi ingen Fiskerilov faa. Det antager jeg for øvrigt ogsaa, det ærede Medlem er enig med mig i, hvor meget vi end kunde ønske at imødekomme Fiskerne paa dette Omraade.

Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) udtalte i Gaar, at han ikke kunde forstaa Lovforslagets § 6, 2det Stykke. Det forekom ham, at det var at give Grundejerne en ny Ret, en Ret, de ikke før havde haft. Dette er ikke rigtigt. Vi have ikke ved dette Stykke givet Grundejerne nogen anden Ret end den, de have haft endogsaa før Loven af 1888. Højesteret har jo afgjort alle de Retstrætter, som ere opstaaede mellem Fiskere og Grundejere, paa den Maade, at selv om det er Ruser, som ikke røgtes ved Hjælp af en Bro, men ved Hjælp af Fartøj, kalder man det Aalegaarde. Naar det ærede Medlem mente, at Paragraffen heller ikke var klart affattet med Hensyn til Grundejernes indbyrdes Ret, beror det ogsaa paa en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Han spurgte, hvordan en Grundejer maatte anbringe sin Aalegaard, naar han f. Eks. kun havde en mindre Kyststrækning. Mit Svar er, at han maa, som der staar i Paragraffens tredie Stykke, anbringe saa mange Aalegaarde ud for sin Kyst, som han har Lyst, og selv om han vil sætte en Aalegaard en Alen fra sin Nabos Skel, har han selvfølgelig Lov dertil. Det er

saa lige ud ad Landevejen, at det ikke kan misforstaaes.

Det ærede Medlem for Stubbekøbing (Stub) fremsatte i Gaar nogle Udtalelser med en Overbevisningens Styrke, der forundrede mig. For ikke saa grumme længe siden, i alt Fald efter at han var bleven Rigsdagsmand — og som ærede Medlemmer ville vide, har han ikke været det i meget lang Tid — sagde det ærede Medlem til mig, at han ikke forstod sig ret meget paa Fiskerisager, eller at han ikke var meget inde i disse, hvad der jo i og for sig slet ikke er noget galt i. Men i Gaar fremsatte det ærede Medlem Udtalelser, af hvilke man fik det Indtryk, at han var særlig hjemme paa dette Omraade. Bl. a. udtalte han, at der ikke eksisterede nogen Aalegaardsret; ifølge Christian den 5tes Danske Lov havde enhver Ret til at nyde Aalegaarde ud for sin Grund, men Grundejeren skulde vige for den fri Fisker. Denne Betragtning var fremsat i de indledende Bemærkninger til Kommissionens Betænkning, og den var yderligere klargjort ved en længere Afhandling om Aalegaardsspørgsmaalet, som Medlem af Kommissionen, Overretsprokurator Leth, har skrevet, og der var ingen, der havde taget Afstand derfra. Det er en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Jeg vil sige til ham, som til det ærede Medlem for Middelfart, at dersom han vil læse det Afsnit i Betænkningen igennem, som angaar Aalegaardsfiskeriet, vil han finde, at Kommissionen har aftrykt Aalegaardskommissionens Betænkning, og et af Overretsprokurator Leth affattet Indlæg i denne Sag, for at ærede Medlemmer eller Lovgivningsmagten, som senere faar med denne Sag at gøre, kan se, hvor vidt forskellige Fordringerne fra Aalegaardsejernes og Fiskernes Side ere. Det gælder da om at finde et Mellemstandpunkt, og det er det, jeg mener, vi her have gjort. Der kan være delte Meninger om, hvorvidt dette er rigtigt eller ikke, om vi ere gaaede mere til den ene eller til den anden Side, men det kan ikke siges, at vi ikke have taget Afstand fra det, Overretsprokurator Leth har skrevet. Denne og alle Kommissionens Medlemmer ere blevne enige om, at de to Standpunkter ere lige umulige at gennemføre, og derfor have vi ikke villet benytte noget af dem. Saaledes kan det forstaaes og saaledes skal det forstaaes, saa jeg beder det ærede Medlem læse det igennem en Gang til, saa kan han maaské faa en nogen anden Opfattelse. Der kunde være